

KHẮP NỀ O ĐƯỜNG

Chuyến về Việt Nam làm Từ Thiện của MTNCD 2012

Rời Canada trong chuyến bay Hàn Quốc, chúng tôi dừng chân tại Seoul vài giờ đồng hồ trước khi đáp máy bay về Việt Nam. Phi trường Hàn Quốc rất đẹp, ngoài những cửa tiệm buôn bán tấp nập, còn có vài gian hàng mang tính văn hóa, mọi người có thể ngồi thưởng thức phần trình diễn âm nhạc đặc thù của xứ này.

Năm nay chúng tôi trở lại quê nhà vào tháng 2, mong cho trời khô ráo để dễ dàng di chuyển. Tuy vậy vẫn không tránh được những cơn mưa của miền Trung và Trung Bắc, vừa dai dẳng vừa lạnh lẽo thật là khó chịu.

Vừa đáp xuống Sài Gòn chúng tôi bay thẳng ra Huế, đó là điểm hẹn với đoàn Thiện Duyên, gặp nhau để làm một số công tác từ thiện trước khi các anh chị nhóm Thiện Duyên trở về lại Canada. Huế lúc nắng lúc mưa, thời tiết còn lạnh, tuy vậy chúng tôi vẫn lên đường.

Đi thăm các em học sinh nghèo đang được MTNCD bảo trợ ở Huế

Hôm nay trời nắng, dưới sự hướng dẫn của thầy giáo Nguyễn Văn Quân và em Phương, chúng tôi ghé thăm trường cấp 2 Phú Xuân huyện Phú Vang, trường Bến Ván, trường cấp 3 Phú Lộc, trường cấp 2 Phú Lộc, và khảo sát các gia đình cần nhà tình thương. Quân và Phương là hai thiện nguyện viên đặc lực của MTNCD, nhờ là thầy giáo trường làng nên Quân biết rất nhiều học sinh có hoàn cảnh khó khăn. Sau khi nhận được danh sách học sinh nghèo từ ban giám hiệu các trường, Phương cùng Quân đi kiểm tra từng gia đình để chọn lọc những học sinh nghèo thật sự. Qua việc đến từng nhà, hiểu rõ từng hoàn cảnh nên Phương và Quân giúp MTNCD, không chỉ chọn học sinh nghèo, mà còn chọn ra những căn nhà đổ nát cần được giúp xây dựng.

Khi nhìn các cháu giữa đám học sinh, chúng ta khó phân biệt được ai là người đang cần sự giúp đỡ. Các cháu mặc đồng phục giống nhau, sinh hoạt vui tươi trong một trường học được sơn quét khá tươm tất. Nhưng khi chúng tôi tập hợp các cháu đã

được Phương và Quân chọn lọc, mới hiểu được sự bất hạnh của từng cháu như thế nào. Chỉ cần ôm các cháu vào lòng, hỏi thăm tình trạng gia đình và nếu là người có hoàn cảnh bất hạnh thì các em sẽ khóc, kể lể chuyện gia đình và không quên cảm ơn những ân nhân đã tạo điều kiện để các cháu còn được đến trường trong thời gian qua. Trường hợp đặc biệt xảy ra cho cháu Khánh Ly. Chúng tôi đến thăm cháu ngay ở nhà, căn nhà nghèo nàn không có cửa ngõ, các Anh Chị trong đoàn Thiện Duyên giúp đỡ làm cửa cho an toàn, mua xe đạp mới cho cháu Chúng tôi đến thăm gia đình cháu Nguyễn Thành ở trường Phú Lộc, căn nhà cháu ở tồi tàn và nhỏ xíu như hộp diêm, MTNCD hứa làm cho mẹ con cháu một căn nhà tốt nhưng với điều kiện bà con lối xóm và chính quyền phải tạo điều kiện như cấp thẻ đỏ cho mảnh đất và giúp công xây nhà. Đến hôm nay thì Phương và Quân đã hoàn tất việc xây dựng căn nhà này. Ngoài ra chúng ta đã cung cấp một số sách giáo khoa cho các em và những tủ sách “học làm người” cho nhà trường.

Song song chuyển đi thăm học sinh các trường, chúng tôi cùng làm việc với em Tô Diệu Lan, người phụ trách chính của MTNCD về chương trình xây sửa nhà rách nát, để khảo sát và thực hiện 2 căn “Nhà Tình Thương” cho anh Nguyễn Văn Chung và anh Phan Văn Quang tại làng Châu Chử - Thừa Thiên Huế. Các thiện nguyện viên nhiều nơi gửi đến chúng tôi những hoàn cảnh khó khăn chưa có nhà ở tại địa phương các anh đang hoạt động và chúng tôi hứa sẽ tìm cách thăm viếng và thực hiện trong thời gian còn lại ở Việt Nam.

Phát quà Thiên Tai - Hà Tĩnh

Ngày hôm sau, chúng tôi rời Huế đi Hà Tĩnh. Trời bắt đầu mưa nhẹ và khá lạnh. Ở Hà Tĩnh chúng tôi làm việc với giáo xứ Dũ Thành, do Cha Nga quản nhiệm, giúp chọn địa điểm và đối tượng nhận quà.

Điểm phát quà đầu tiên là làng Sơn Thành xã Kỳ Khang, huyện Kỳ Anh, chúng tôi đưa hàng đến thì bà con đã có mặt từ lúc nào. Trời mưa lâm thâm, những cụ già và em bé mặc những chiếc áo mưa đứng chờ. Có lẽ không mượn được một chỗ thích hợp nên ban tổ chức phải tạm dựng nên một căn lều lớn để tập trung dân. Sau khi có vài lời chia sẻ, chúng tôi bắt đầu phát quà. Chúng tôi phát 150 phần quà, gồm có 10 kí gạo, 1 chiếc mền rộng, 1 đôi boot ống cao, và một chiếc áo ấm, tổng cộng trên 300 ngàn đồng Việt

Nam. Chúng tôi trao quà tận tay, dù lúm úm cùng nhau trong căn lều nghèo nàn nhưng không làm vơi đi tình cảm nồng nàn mà người hải ngoại mang về để san sẻ.

Chúng tôi ở lại qua đêm tại giáo xứ Dũ Thành, đoàn được cha Nga, và giáo dân nhà thờ tiếp đãi tận tình, vui vẻ, mọi người có một giấc ngủ ngon trước khi làm việc tiếp.

Điểm phát quà thứ hai mà chúng tôi đến là xã Hòa Lạc, huyện Thạch Hà. Hôm nay trời cũng mưa nhẹ, từ xa đã thấy bà con tụ tập chờ đợi, đường vào làng hư hỏng trầm trọng do nước lũ xói mòn, nên xe gặp nhiều khó khăn đi vào địa điểm phát quà. Người dân Hoà Lạc và vùng phụ cận đứng dưới cơn mưa lạnh mà họ đi chân đất, những khuôn mặt khắc khổ của các cụ già, những chiếc áo mưa rách nát nói lên được đời sống người dân vẫn còn cơ cực. Địa điểm này dù phân tổ chức gặp nhiều khó khăn, nhưng nhìn chung, mọi người đến nhận quà trong trật tự, vui vẻ và gửi gắm cho nhau những ánh mắt thân thương. Các cụ già cứ nhắc hoài là đoàn cố gắng về lại trong những năm đến. Cùng trong ngày, chúng tôi đi thăm từng gia đình nghèo và tàn tật trong khu vực, các anh chị nhóm Thiện Duyên tặng thêm tiền cho nhiều gia đình gặp khó khăn nhất.

Để tổ chức 1 chuyến đi cứu trợ thiên tai có phần chất, về việc chọn đúng hoàn cảnh, tặng đúng mặt hàng đáp ứng nhu cầu của địa phương, giá mua hàng thấp, đều rất cần sự đóng góp của nhiều người tham gia trực tiếp và gián tiếp. Trong chuyến cứu trợ này chúng ta không quên sự yểm trợ, gián tiếp và tận tình, để chuẩn bị hàng trước giờ lên đường, đó là sự có mặt của quý Cô, Di và các chị trong chương trình cựu học sinh Quốc Học và Đồng Khánh (QH&ĐK) tại Huế, do chị Ngô Phương Hương đại diện điều động lo việc chọn mua hơn 300 chiếc áo ấm loại Đò bành (hàng cũ từ nước ngoài nhập vào Việt Nam, dù cũ nhưng chất lượng cao hơn hàng nội địa), với tiêu chuẩn nhẹ, bền, mới, rẻ ... QH&ĐK đã đi mua về đem giặt, xếp bỏ từng bì thật đẹp, ai cũng tưởng là hàng mới tinh

Đến Quảng Trị

Chúng tôi rời Hà Tĩnh đi vào Quảng Trị ngủ qua đêm. Sáng hôm sau, đón thêm anh Lê Văn Diêu, trưởng ban Từ Thiện tỉnh Quảng Trị, anh Dũng chị Hương của đoàn Thiện Duyên và tất cả chúng tôi cùng lên đường tiếp tục công tác từ thiện.

Ở Quảng Trị, chúng tôi đi thăm bệnh nhân chất độc da cam, bệnh nhân tâm thần, tùy theo trường hợp của từng hoàn cảnh, chúng tôi giúp đỡ họ vượt qua tình trạng khó khăn. Ở huyện Cam Lộ, có cháu Hoàng Thị Phương bị bại liệt, nên mẹ đang vay tiền nuôi một con bò để vừa ở nhà lo cho Phương vừa kiếm thêm tiền lo cho kinh tế gia đình. Quý Thiện Duyên đã giúp trả nợ cho chị. Chúng tôi thăm gia đình có 3 người con mà cả 3 cháu đều tàn tật, theo yêu cầu của gia đình, vì không tìm được một phương thức khác hơn để tạo nghề nghiệp cho người chồng, chúng tôi đành cung cấp tiền mua 10 con heo con, bà con địa phương sẽ giúp gia đình làm chuồng.

Nơi đây có nhiều chùa chiền và sinh hoạt Phật Giáo rất mạnh, chúng tôi theo ban từ thiện Quảng Trị đi thăm một số niệm Phật đường và 1 vài ngôi chùa đang có dự án xây dựng. Ghé qua chùa Lâm Lang, chùa Cam Vũ, chùa Đình Xá... Chúng tôi giúp quỹ may áo quần đồng phục cho các em gia đình Phật Tử, in thêm kinh Nghi Thức Tụng Niệm, và ghi nhận 2 ngôi chùa đang chuẩn bị xây được đánh giá cao vì sự thực dụng của nó, nhưng vì vẫn còn trong thời gian chuẩn bị, chưa bắt đầu khởi công với bảng vẽ chi tiết nên chúng tôi đành hẹn lại, không dám vội vàng.

Viếng xong các Chùa thì trời cũng đã về chiều, chúng tôi chia tay anh Diêu và các Anh trong Ban Từ Thiện Quảng Trị trong một quán Mì Quảng bên đường, tiếng nói tiếng cười vui như ngày hội, mong mỗi sẽ có những ngày làm việc như thế này trong tương lai. Đoàn rời Quảng Trị và xe trở lại Huế lúc 8 giờ đêm.

Trở lại Huế

Nghỉ ngơi vài hôm, chúng tôi ghé về thăm hội người mù Phú Vang, Huế. Hội có 228 người, thường trú vào khoảng 30 người. Nơi ở còn hạn chế và mưa dột. Phòng ăn và phòng vệ sinh chung trong một khu vực, rất mất vệ sinh.

Cùng đi với chúng tôi có nha sĩ Trương Đăng Quang, một người có lòng muốn giúp làm răng cho người mù ở đây. Anh Quang dự định sẽ khám nghiệm và làm lại răng cho người mù Phú Vang. Anh sẽ kết hợp với các vị nha sĩ và bác sĩ khác để thực hiện chương trình này, họ chỉ cần lấy lại tiền chi dụng cho vật liệu.

Chúng tôi được bác sĩ Nguyễn Việt Nhân, từ văn phòng Tư Vấn Di Truyền và Hỗ Trợ Trẻ Em Khuyết Tật, sắp xếp gặp bác sĩ Trần Thị Đoàn Trang, để được học hỏi về chương trình phát phiếu ăn cho các bệnh nhân nghèo trong các khoa như khoa Ung bướu, khoa Nhi, khoa Lây đang điều trị tại bệnh viện Trung Ương Huế. Sau đó chúng tôi được hướng dẫn đi thăm bệnh nhân khoa Ung bướu và được phép đến gần thăm hỏi những người bệnh trong hoàn cảnh thiếu thốn. Chúng tôi chưa quyết định cần phải làm những gì nhưng có những phương án thực tiễn có thể giúp được cho những người bệnh thiếu may mắn sau này.

Quảng Nam và Tam Kỳ

Xe tiếp tục lăn bánh vào thành phố Đà Nẵng ở lại 1 đêm, sáng sớm hôm sau trực chỉ đi lên huyện Quế Sơn. Thầy giáo Trần Đình Phúc đón trên đường và đưa chúng tôi đến những điểm dự định. Địa điểm đầu tiên là nhà trẻ Phúc Tâm Duyên, do quỹ MTNCD xây dựng vào năm 2010, phát triển rất tốt đẹp. Đồng thời thăm công trình mở rộng nhà trẻ Phúc Tâm Duyên được bà Việt Tú - một Việt kiều Pháp quốc, đóng góp tịnh tài, khoảng 10,000 Euro, xây thêm một lớp học bên cạnh. Chúng tôi ngồi hàn huyên cùng cô Hiệu trưởng và anh Phúc, tìm thêm phương án làm cho sinh hoạt của trường bền vững và mang nhiều lợi ích

Chia tay cô Hiệu trưởng và các cô giáo, anh Phúc đưa chúng tôi đi thăm những căn nhà tình thương rách nát cần sự giúp đỡ. Ở đây, chúng tôi thấy một hoàn cảnh rất đáng thương, gia đình chị Nguyễn Thị Tâm, chồng vừa qua đời, đang ở trong một căn nhà che bằng những tấm bạt với 4 đứa con nhỏ. Nhìn qua hoàn cảnh và điều kiện đang sinh sống chúng tôi đã không cần do dự, bằng lòng giúp để xây một căn nhà tình thương. Chúng tôi đi thăm thêm những gia đình đã được giúp xây giếng nước trước đây, thăm các bệnh nhân mang bệnh hiểm nghèo không có tiền điều trị, họ theo xe ra Huế để giới thiệu vào bệnh viện Trung Ương Huế, nơi mà MTNCD có nhiều mối quan hệ tốt với các bác sĩ và y tá có thiện tâm, để việc chữa trị được dễ dàng, chi phí thấp mà kết quả cao.

Nghỉ trưa ở nhà thầy giáo Phúc, chúng tôi được gia đình và các cô giáo nhà trẻ Phúc Tâm Duyên đãi món Mì Quảng chay rất ngon, Quế Sơn trời đầy nắng và nóng, chúng tôi phải nghỉ ngơi cho bớt nóng trước khi lên đường. Trong chuyến đi Quảng Nam chúng tôi có đón em học sinh Khánh Ly đi Tam Kỳ thăm bác sĩ Nguyễn Ngọc Thanh, từ Hoa Kỳ, là người bảo trợ cho Khánh Ly ăn học trong thời gian qua. Chúng tôi đến trung tâm tâm thần của tỉnh Tam Kỳ, để cháu Khánh Ly gặp cô Thanh, là nơi mà Ni sư Chúng Liên và các anh chị thiện nguyện trong đoàn cô Ngọc Thanh đang phát quà tặng bệnh nhân. Dù đã biết tin tức nhau thông qua MTNCD, nhưng khi được gặp nhau, cô Thanh và cháu Khánh Ly không sao dấu được nỗi xúc động và vui mừng. Khánh Ly được cô Thanh đem về khách sạn tâm sự, nhìn hai người xem như đã thân nhau từ lâu lắm rồi và lúc chia tay, Khánh Ly đã không sao cầm được nước mắt. Chúng tôi về Tịnh xá Ngọc Kỳ và được Ni Sư Liên Chúng từ bi mời ăn bữa cơm chiều. Sau bữa cơm, chúng tôi chia tay Ni Sư cùng phái đoàn cô Ngọc Thanh để về lại Huế. Trời chiều và nắng đã dịu hẳn, chúng tôi đến Huế khi trời đã tối, phải đưa cháu Khánh Ly về với núi rừng của cháu nên lại càng khuya thêm.

Nghỉ thêm một thời gian ngắn là đến ngày anh Nguyễn Văn Minh, ông xã của Diệu Liên, vào Sài Gòn để về Canada. Trong dịp này chúng tôi kết hợp cùng các anh chị trong chương trình Hiếu và Thương (H&T) đi khảo sát các chương trình xây cầu, xây nhà tình thương và hệ thống nước bơm hoa màu.

Mỏ mắt ở Sài Gòn

Trước khi theo các anh về Đồng Nai, Long Thành làm việc, chúng tôi ghé ngang qua Trung Tâm Mắt Kỹ Thuật Cao (TTMKTC) ở Sài Gòn, vì MTNCD đang có 36 ca mổ mắt cho bệnh nhân nghèo mù loà từ tỉnh Bình Thuận, do sư cô Hạnh Pháp chùa Thiên Quang thành phố Phan Thiết giúp tổ chức. Bác sĩ Nguyễn Xuân Vũ từ TTMCTC, là người sẵn sàng hợp tác với các chương trình từ thiện giúp bệnh nhân mù loà, mổ 1 ca đục thủy tinh thể chỉ tốn 700 ngàn đồng Việt Nam so với giá bình thường vào khoảng 5 đến 6 triệu đồng. Đây cũng là trung tâm chính để chúng ta gởi các bệnh nhân từ Đồng Nai, Long Thành, Cà Mau về mổ. Trung tâm được đánh giá cao về phẩm chất chữa trị đã làm cho bệnh nhân nghèo rất an tâm khi được đưa về đây. Bác sĩ Vũ và các bạn đồng nghiệp cũng là những người đã giúp đỡ đợt mổ 300 ca mắt của MTNCD ở Cambodia vào năm 2009.

Chúng tôi tiếp xúc nhiều hoàn cảnh khác nhau, anh Võ Văn Tuấn, 34 tuổi, làm nghề đánh cá, có người mẹ bị mù. Khi mắt anh bị mờ và biết là sẽ đi theo vết xe của mẹ nên anh rất sợ hãi, anh được người anh họ đưa đi theo đoàn để chữa trị. Anh bị cườm nước nên không thể mổ được mà chỉ điều trị bằng cách điểm thuốc. Chúng tôi gửi sự cô Hạnh Pháp 1 số tiền mua thuốc điểm dài hạn cho anh, an ủi anh và không quên tặng ít tiền cho người anh họ, đã bỏ công việc riêng để khuyến khích và chăm sóc anh Tuấn trong chuyến đi này. Người anh họ này để lại cho chúng tôi 1 ấn tượng rất sâu và rất đẹp về tình cảm anh em họ của người dân quê, vì khi nghe tin em mình không được mổ để chữa triệt căn bệnh, anh ta rất đau khổ, mặt bơ phờ, chạy tìm người này xin gặp người kia, hỏi mọi phương cách tìm đường cứu em nhưng vẫn chưa có câu trả lời như ý anh mong muốn.

Còn có 3 người khốn khổ đó là bà Đoàn Thị Hoà, bà Vũ Thị Tuyết và bà Lê Thị Thương, độ tuổi 60 đến 80, quê quán ở Thanh Hoá, vì quá nghèo nên vào làm việc không lương cho cơ sở nuôi dưỡng tâm thần, ở huyện Đức Trọng tỉnh Lâm Đồng. Cả 3 bà đều bị đực thủy tinh thể và trong đợt này được mổ thành công. Chú Thu, trưởng ban điều hành cơ sở nuôi dưỡng tâm thần, cho biết 3 vị này dù không có lương nhưng làm việc vất vả, vừa nấu ăn vừa giặt giũ, làm quần quật cả ngày để phục vụ hàng chục bệnh nhân tâm thần, với tuổi già và sức khỏe ngày một yếu đi nên công việc ở cơ sở cũng rất vất vả cho 3 bà, chúng tôi đã trích quỹ Thiện Duyên để giúp tiền “bỏ túi” cho 3 bà.

Ngoài ra, đợt mổ mắt lần này, từ bệnh nhân cho đến thiện nguyện từ tỉnh Bình Thuận, được Nhóm Thuyền Đom Đóm, thành phố Sài Gòn, ủng hộ phần ăn và nước uống khi chữa trị tại Trung tâm Mắt. Chúng tôi có dịp nói chuyện với em Nguyễn Phạm Tuấn Anh, người đại diện của nhóm, được biết nhóm Thuyền Đom Đóm, được thành lập từ những em thanh niên rất trẻ, cùng nhau tổ chức những chương trình nhỏ trong khả năng của các em, rất đáng khích lệ.

Về Đồng Nai:

Rời Trung Tâm Mắt Kỹ Thuật Cao, anh Hà từ H&T đưa chúng tôi về thẳng Đồng Nai quan sát công trình xây cầu. Vì việc ghé thăm chương trình mổ mắt nên chúng tôi đến rất trễ. Nghe các anh nói bà con đã đợi hàng giờ để mong gặp mặt, chia sẻ và cảm ơn nhưng cuối cùng phải ra về. Chúng tôi tiếc nuối và gửi lời xin lỗi đến mọi người. Chúng

tôi cùng các anh Hà, anh Lộc, anh Sanh (H&T) đi thăm các căn nhà tình thương đã được MTNCD hỗ trợ vật liệu xây dựng, công thợ được giúp từ bà con và hàng xóm. Chúng tôi đi thăm Cầu Suối Lớn, cầu đang thi công và sẽ hoàn thành trong tháng đến, cũng được quý MTNCD hỗ trợ và các anh H&T lo điều hành việc xây dựng. Chúng tôi tiếp tục đi thăm những cầu đã làm và những dự án sẽ làm trong tương lai ở đây để khi có kinh phí, chúng ta không mất thời gian tham khảo và đi khảo sát.

Đặc biệt nhất trong chuyến về Đồng Nai là được đi thăm một cây cầu ở Suối Trầu. Đây là một cây cầu treo được kết bằng những tấm ván thô sơ, dài khoảng 17m, cao cách mặt nước 6 mét, giao thông qua lại rất nguy hiểm. Tổng số dân 2 xã là 500 hộ và 1000 hộ, ước lượng khoảng 5000 đầu người, đây là vùng Kinh Tế Mới. Để có phương tiện qua lại cho người dân hai xã, đồng bào đã 9 lần tự xây cầu qua con suối tên Suối Trầu này, thay đổi 4 địa điểm. Vì dòng nước chảy mạnh, nên trong các mùa nước lớn đã cuốn trôi hay làm sập 8 cây cầu làm bằng tre bằng gỗ trước đây. Cầu được sử dụng để chuyển hàng hóa nông sản bằng xe Honda và xe công nông, đi chợ, đi học, đi chùa, đi nhà thờ, đưa người bệnh đi bệnh viện huyện, không còn nguy hiểm về tính mạng, buôn bán dễ dàng, tạo điều kiện phát triển kinh tế 2 ấp và cũng là con đường giao thông của các xã vùng phụ cận. Chúng tôi khi trở lại nhà của các vị có trách nhiệm trong ấp cùng với các anh H&T, bàn bạc và đánh giá chi phí cho việc xây dựng, dự đoán khoảng 200 triệu VN.

MTNCD sẽ chi 150 triệu và 50 triệu còn lại sẽ quyên góp từ người dân địa phương. Sau này khi chúng tôi về lại Canada, quyết định có phần thay đổi là MTNCD sẽ giúp đỡ chi phí xây dựng toàn bộ cây cầu, người dân ở hai ấp sẽ đóng góp bằng công sức, tránh vấn đề quyên góp tiền bạc vì có thể đưa đến những tình trạng tiêu cực. Khi quyết định làm lại cây cầu ở đây, không chỉ các anh chương trình H&T, mà toàn bộ các vị ngồi trong buổi đánh giá hôm đó mừng vui khôn xiết, có lẽ đây là một giấc mơ lớn của họ mà trong thời gian qua, họ đã trầy trượt chấp vá để tạo phương tiện di chuyển cho 2 xã.

Rời Suối Trầu, chúng tôi ở lại qua đêm tại nhà anh Hồ Vũ Bình, 1 thành viên của H&T. Sau buổi cơm tối, chúng tôi ngồi lại với nhau rất vui, hàn huyên những việc từ thiện tại miền Nam. Anh Bình là người giúp chúng ta quản lý vật liệu và thúc đẩy việc xây dựng cầu ở Đồng Nai, mà cũng là người giúp sắp xếp bệnh nhân mổ mắt để đưa về Trung Tâm Mắt Kỹ Thuật Cao.

Buổi sáng thức giấc trong cảnh yên tĩnh, chúng tôi được ăn xôi đậu điểm tâm. Sau đó đi thăm hệ thống nước tưới hoa màu đã làm từ Đồng Nai đến Long Thành. Chúng tôi được giới thiệu một người làm nghề buôn trái cây mua từ các vườn đem ra chợ bán sỉ. Anh là cháu của anh Lộc, người đảm trách việc xây hệ thống nước hoa màu cho H&T và MTNCĐ. Người buôn bán trái cây kể lại rằng trong những chuyến đi mua trái cây, có những khu đất rộng mênh mông nhưng cần cỗi vì thiếu nước, không canh tác nên không có hoa màu thu hoạch. Tuy anh ta gặp khó khăn trong việc tìm mua trái cây ra chợ bán, nhưng anh lại thấy đời sống khó khăn gấp bội của các gia đình phải bỏ những cánh đồng hoa màu thành hoang tàn, phủ bởi cỏ. Hệ thống nước tưới quan trọng vô cùng cho sự sống người dân làm vườn, giếng nước cần được khoan sâu, để tìm mạch nước mạnh có khả năng tưới cây suốt mùa hè. Chính vì vậy mà MTNCĐ quan tâm đến những gia đình nghèo, có đất nhưng không thể trồng trọt, giúp hệ thống nước tưới hoa màu là tạo điều kiện sinh sống cho bà con và hạnh phúc cho từng gia đình. Người dân không có phương tiện trồng trọt, họ phải ra thành phố lớn kiếm việc làm. Khi sống xa gia đình, nhiều người cha, anh lớn thường gặp nạn theo bạn bè, rượu chè, cờ bạc, quan hệ người khác giới không suy nghĩ, quên luôn cả mẹ già, và vợ con đang chờ đợi ...

Trời rất nắng, cái nóng mùa Xuân cũng đủ làm rát cả da thịt. Chúng tôi đi thăm được một số hệ thống nước đã làm nằm cạnh đại lộ, không thể đi sâu hơn vì thời gian và cơn nắng khắc nghiệt. Chúng kiến những vòi nước lảy lên từ lòng đất, vung vãi lên những cánh đồng bắp, đậu, dưa ... và cỏ cây làm cho mọi người hạnh phúc. Nước là một cái gì đó thật màu nhiệm, đến từ lòng đất rồi đi vào hoa lá, nuôi dưỡng và cho ta những cây trái thơm ngon.

Nước từ nguồn suối cao

Nước từ lòng đất sâu

Nước màu nhiệm tuôn chảy

Ơn nước luôn tràn đầy

Tôn Nữ Diệu Liên – 2012